

Smaakmaker

DR ALFONS FIERENS

▼▼▼

HET

BELGISCHE VADERLAND

TWEEDE UITGAVE

1922

Een Bijdrage
tot de Wijsbegeerte der Vlaamsche Beweging

AARTSBISSCHOPPELIJK SEMINARIE
EERSTE AFDEELING HOOGSTRATEN

PLECHTIGE
PRIJSUITDEELING

DEN *20de Juli* 19*27*

LATIJNSCHE AFDEELING

Rhetorica

Vacantiewerken

PRIJS BEHAALD DOOR

M. Jozef Kempf

DE SUPERIOR.
E. DE SMET.

Inhoud

<i>Algemeene inleiding</i>	1
I. <i>Eenheid van natie</i>	4
II. <i>Verscheidenheid van taal</i>	38
III. <i>Eenheid in de verscheidenheid door weder- keerigheid in de taalverordeningen</i>	68
IV. <i>Terugblik</i>	104
<i>Analytische tafel</i>	112

Een woord vooraf

Deze verhandeling is een uitvloeisel van den strijd dien we met de hulp van den « Vlaamschen Leeuw » van Brussel en den « Vlaamschen Wachter » van Antwerpen — twee sluikblaadjes in den aard van « La Libre Belgique » — onder de bezetting gevoerd hebben tegen het activisme.

Tegen de aanvaarding, uit vreemde handen, van de vervlaamsching der Gentsche universiteit schreven we, in October 1916, een uitvoerige studie: « Weg met de Duitsche hoogeschool! » De invoering der bestuurlijke scheiding keurden we af, ongeveer een jaar later in een vlugschrift dat denzelfden titel droeg als dit boek, « Het Belgische Vaderland. » De uitroeping van Vlaanderens zelfstandigheid, eindelijk, gingen we te lijve in een ander vlugschrift, « Nieuw België », waarin we er op wezen dat een nationale oplossing van het taalvraagstuk kon gevonden worden zonder de Belgische staatseenheid te schenden.

Het bijzonderste kenmerk dezer uitgaven was dat ze geen bloot afkeuren waren van daden, maar een weerleggen, tevens, van de begrippen en grondbe-

ginsels waarop de daden, die we laakten, gesteund gingen. Het activisme, immers, was in ons oog niet alleen een tactische fout, maar ook, en voornamelijk, een theoretische dwaling : nazoeken wilden we waarin die dwaling bestond. Omdat we het gedaan hebben volgens een, naar we verhoppen, streng objectieve methode, hebben onze bevindingen, ook na het einde der bezetting, hun volle waarde behouden.

Zij waren neergepend geworden, buiten alle partijbekommernissen om, in de stille afzondering van een zware lichamelijke beproeving, en sinds den wapenstilstand hadden wij ze, in de blijheid van de herwonnen vrijheid en met 's konings heerlijke troonrede van den 22^e November 1918 in de hand, om- en bijgewerkt tot een volledig geheel om ze onze landgenooten ten gepaste tijde opnieuw aan te bieden als een werk van vaderlandsche piëteit en rechtzinnigheid, toen, in den loop van April, een Vlaamsche interpellatie in de Kamer werd aangekondigd door de heeren Van de Vijvere, Van de Perre en Van Cauwelaert. Was dit het uur waarop we wachtten om onze studie ter pers te leggen? We hebben het niet gemeend, omdat we ons zelf het recht niet toekenden tusschen te komen op een oogenblik dat de vertegenwoordigers, die het Belgische volk zich uit zijn schoot heeft gekozen om zijn belangen te behartigen, rechtstreeks aan het woord waren.

Nu de interpellatie is afgelopen schijnt ons de toestand gewijzigd. De lucht is gezuiverd van de electriciteit die zich ten alle kante had opgehoopt en hoopgevend heeft zich bevestigd de algemeene wensch die

in de dagorde der Kamer werd neergelegd « op tijd en stond het onderzoek aan te vatten van de grieven die Walen en Vlamingen op taalgebied kunnen hebben en dit onderzoek te leiden in een geest van broederlijke eendrachtigheid en van eerbied voor de individueele vrijheid, met het besliste vooruitzicht de eenheid des lands, die tijdens den oorlog zoo glorierijk werd bevestigd, te bewaren en te versterken. » De geest die spreekt uit die regelen, spreekt ook uit onze verhandeling en geen woord hebben we aan dezelve moeten veranderen — het weze ons veroorloofd het met nadruk te zeggen — opdat ze in overeenstemming zou zijn met de begeerte der natie zooals deze vertolkt werd door de eindstemming van het Parlement. Moge zij de wereld ingaan, onder Gods hoede het hare bijdragend om aan allen die het wel meenen met het Belgische volk, een klaren kijk te geven op het wezen der dingen, om sommige misverstanden, die door onvoorzichtige woorden zoo vaak worden gevoed, te verhelpen en om langzamerhand in aller harten te doen zegevieren de onmisbare kalmte waarmede alleen de toekomst van het ons zoo dierbare Vaderland kan worden gediend!

A. F.

Grimbergen, den 23^e Mei 1919.
